

בשבילי המועד

ישיבת מיר ירושלים

גיליון שבועי לתלמידי, בוגרי וידידי ישיבת מיר

ראש השנה, תשפ"ה

זמני כניסת החג

Baltimore, MD - 6:25	Minneapolis, MN - 6:28
Brooklyn, NY - 6:14	Miami, FL - 6:45
Chicago, IL - 6:06	Monsey, NY - 6:14
Houston, Texas - 6:44	Montreal, Quebec - 6:09
Johannesburg, S. Africa - 5:51	Passaic, NJ - 6:14
Lakewood/Deal, NJ - 6:15	Toronto, Ontario - 6:34
London, UK - 6:15	Yerushalayim - 5:44
Los Angeles, CA - 6:14	Zurich, Switzerland - 6:40

בשבילי הלכה

ע"י הרב הגאון מאיר צבי שפיצר שליט"א
הערות בעניני הלכה. הלכה למעשה יש לשאול לרב

דין ראש השנה

כתב רמב"ם בהל' תשובה פ"ג ה"ג וז"ל וכשם ששוקלין זכיות אדם ועונותיו בשעת מיתו כן בכל שנה ושנה שוקלין עונות כל אחד ואחד מבאי העולם עם זכיותיו ביו"ט של ר"ה, מי שנמצא צדיק נחתם לחיים, ומי שנמצא רשע נחתם למיתה, והבינוני תולין אותו עד יו"כ אם עשה תשובה נחתם לחיים ואם לאו נחתם למיתה עכ"ל.

ודייקו מדבריו דדוקא תשובה הוא דמהני ולא הוספה במעשים טובים. ועל כוכבי אור סי' ה' שביאר ברמב"ם כי עשיית' הם זמן מיוחד לתשובה דכתיב דרשו ה' בהמצאו ואם לא חזר בתשובה הרי חטא זה משקלו טפי מכל המצות שיעשה.

ובאמת בלח"מ וריטב"א הקשו על הגמ' גופא אמאי בלא זכו נחתמין למיתה והלא עדיין הוא בינוני וכתיב רב חסד שמטה כלפי חסד, וע"ז תירצו משום העבירה שלא עשה תשובה ביו"כ. וע"ש בריטב"א שכתב כן בשם רבינו יונה, וא"ש לשיטתו כי באמת ס"ל דביו"כ הוא מצוה דאורייתא. (ובלח"מ כתב כיון שהוא חייב לעשות תשובה בעשיית', ואיני יודע אם כוונתו משום חייב תשובה ביו"כ או משום דרשו ה' בהמצאו). ובכוכבי אור כתב דזהו גם טעם הרמב"ם דצריך דוקא תשובה ולא מהני מעשים טובים, משום ביטול מ"ע דתשובה ומשום שהוא עת רצון לתשובה.

ובעמק ברכה פ"י ברמב"ם כי עיקר החשבון הוא בר"ה על השנה שעבר, וכל שמוסיף מצות הרי ניתוסף על חשבון השנה הבא, אלא דתשובה אפשר לעקור עבירות משנה שעברה והוה דכתב הרמב"ם דמהני תשובה.

(ועל דרך שיחה ח"ב עמ' רפ"ג לתרץ דהעיקר תולה באיזה דרך הוא הולך, ולא יעזור עוד מצוה. וכע"ז ע' לעיל פחד"י).

ונראה מקור הרמב"ם מדף י"ז ע"ב אמר ר' יוחנן גדולה תשובה שמקרת גזר דינו של אדם וכו' מיתבי השב בינתיים (פירש"י בין ר"ה ליוה"כ) מוחלין לו, לא שב בינתיים אפילו הקריב כל אילי נביות שבעולם אין מוחלין לו, לא קשיא הא ביחיד הא בציבור. וכפשוטו היה נראה כוונת הגמ' "אפילו הקריב כל אילי נביות שבעולם" היינו שקרבן בלי דווי ותשובה לא כלום הוא, או דאחר יו"כ אפילו באמת עשה תשובה והקריב כל אילי נביות עדיין אינו עוקר החתימה (וכן משמע בגמ' דמדייק מהברייתא דאחר חתימה לא מהני תשובה). אבל לפי הרמב"ם נראה כוונת הגמ' אפילו הקריב קרבנות ועשה כמה מצות בעשיית' מ"מ לא מהני. והטעם בזה "ל"כמ"ש בכוכבי אור משום החטא שלא עשה תשובה או כמ"ש בעמק ברכה כי המצות הם על החשבון החדש ולא יעזרו א"כ יעשה תשובה.

ולכא"י יש להעיר על העמק ברכה דהרי בר"ה ויו"כ אומרים בפיוט ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה. וכן ממה שכתב שם הרמב"ם בהלכה ד' וז"ל אע"פ שתקיעת שופר בר"ה גזר"ח רמז יש בו כלומר עורר ישנים משינתכם ונרדמים הקיצו מתרדומתכם וחפשו מעשיכם וחזרו בתשובה וכו' ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה. לפיכך צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כולה כאילו חציו זכאי וחציו חייב וכו'. ומפני ענין זה נהגו כל בית ישראל להרבות בצדקה ובמעשים טובים ולעסוק במצות מ"ה ועד יו"כ יתר השנה ונהגו כולם לקום בלילה בעשרה ימים אלו ולהתפלל בבתי כנסיות בדברי תחנונים ובכינושין עד שיאור היום עכ"ל. ומבואר ברמב"ם דאחר שמעורר ע"י השופר יש לו להרבות בצדקה ובמעשים טובים, והרמב"ם כתב שהזמן לזה הוא בעשיית', וע"ז הטעם משום הדין של יו"כ. ובשלמה לפי הכוכבי אור י"ל דאחר שעשה תשובה בודאי יעזור לו מצות ומעשים טובים לקרוע הגזר דין, אלא דמצות לבד לא יעזור לו, אבל לפי העמק ברכה קשה מה מוסיף לו מצות ומעשים טובים.

ועל משנת ר' אהרן ח"ב עמ' ק"פ שכתב דמתחלה צריך דוקא תשובה לקרוע הגזר דין דמעשים לבד לא יעזור לו לשנות הפסק דין, אבל מאחר שכבר נקרע הגזר דין ועושים פסק דין מחדש הרי פסק דין זה הוא על כל מעשיו עד יו"כ ומאחר שכבר נקרע הגזר דין יש לו לעסוק במצות כדי להכריע לכף זכות.

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט א-ל אמונה ואין עול (דברים לב, ד)

המשפט אלא אם כן הוא חייב בדין לשאת בצער זה. אם כן, לו יצויר שבעקבות העונש יגרם סבל לאדם שאינו ראוי מצד מעשיו לקבל סבל כזה, הרי יעכב הדבר את העונש אף שהנידון עצמו לא יקבל את עונשו המגיע לו מפאת חטאיו. זה פירוש הכתוב "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו", כלומר, בשעת המשפט נלקח בחשבון הצער והכאב של כל משפחתו וקרוביו של הנידון והכל נעשה בדקדוק ובצדק.

דוגמא להנהגה זו אנו מוצאים במה שאמר חז"ל "בעיון נדרים מתה אשה של אדם" (שבת דף ל"ב ע"ב) ולכאורה כיצד נגזרת מיתה לאשה עבור חטא הבעל, וכי משפט אמת יש בזה? אלא ודאי שאשה זו בת מוות היא בשל חטאיה, אולם כל עוד שלא נמצא הבעל חייב, לא נפסק דינה למיתה. כי הרי מיתתה עונש הוא גם עבורו ולא רק עבורה, ולא יתכן שיבוא לו צער שאינו חייב בו, ומשפטי ה' אמת צדקו יחדיו, והכל בא בחשבון מדוקדק.

נשאלת השאלה, וכי שבח הוא למשפטי הקב"ה שאין בהם עוול, וכי משפטי בני אדם אינם צריכים להיות באופן זה, וכי מותר לבני אדם לעשות עוול במשפט?

ביאר מרן ראש הישיבה הגאון הרב חיים שמואלביץ זצלה"ה עפ"י ביאור הכתוב "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו" (תהלים יט, י), כי בעוד שבמשפט מלכותא דארעא אין דנים אלא את החוטא עצמו, אף אם כתוצאה מהעונש יגרם בעקיפין צער וסבל לבני משפחתו ואוהביו על לא עוול בכפם, למרות זאת אין מתחשבים בכך, כי שופט בן אנוש אינו יכול לשים את לבו לכלל הסובבים, אלא מופקד הוא להשית עונש על החוטא לבדו שיקבל את עונשו המגיע לו כפי חטאו. נמצא שבעונש הניתן על ידי בשר ודם נענשים גם אנשים חפים מפשע.

אך משפטי הקב"ה אינם כן, אלא "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו", כל פרט ופרט נלקח בחשבון ואין אדם נושא בצער מחמת

מכתב שכתבה גב' רוחמה שיין שהתגוררה במיר להוריה שבאמריקה

אבא ואמא יקרים מכל,

מרגע ה"אמן" הראשון בתפילת ליל ראש השנה, עברתי לעולם רוחני. תפילות ראש השנה ויום כיפור בישיבה הן כה מלהיבות ורציניות. הן חדרו לעמק' לבי והרטיטו את גופי ונפשי. קולו של השופר עורר ב' לא רק את אימת יום הדין, אלא את התקווה והציפייה לבואו של משיח צדקנו במהרה.

כאן כל תפילת שמונה-עשרה נמשכת למעלה משעה. יש זמן להתרכז בכל מלה. תפילת ראש השנה הסתיימה בשעה ארבע.

הרב קמיי, הרב פינקל, המשגיח ר' ירוחם ור' חצקל, עמדו בתפילת שמונה-עשרה כמעט משך היום כולו. ולא זו בלבד, אלא שביום כיפור עמדו על רגליהם כמעט כל היום.

בהתבונני בהם מבעד לחלון הקטן, היה נדמה לי שלבשו צורת מלאכים ואולי לכן לא הרגישו כל חולשה גופנית וכו'.

בהיותי נערה צעירה היו מעייני נתונים לשמלתי החדשה בלכתי לבית הכנסת. בשנה זו במיר תפשו "בגדי הרוחניים" עדיפות ראשונה. בשעת תקיעת השופר בצאת יום הכיפורים, הרגשתי את עצמי מטוהרת. מי יתן והקב"ה יקבל תפילותי ויעניק למה ולו שנה מבורכת שתצדיעני לקראת הבנה עמוקה יותר בחיי התורה.

עתה אני עסוקה בהכנות לקראת חג הסוכות, עליהן אספר לכם במכתבי הבא. יחסר לי קישוט סוכתכם השנה. מי ממלא את מקומי?

באהבה, משה ורוחמה.

מתוך הספר "הכל לאדון הכל"

האר פניך ונושעה / נאמר השבוע בהיכל הישיבה הקד'

את הברגים. התרגלנו לעולם של קידמה, לעולם של חושך זה יון, נדמה לנו שזה אור ושזו המציאות וזה נח אבל זה חושך גדול, כי האור האמיתי בבריאה הוא אותו אור הגנוז שבתורה לצדיקים, והאור של 'באור פניך יהלכון', אורי זה ר"ה, בר"ה חוזרת הבריאה לנקודת הראשית שלה, מתקיים מרצונו ואתה מחיה את כולם ואין קיום אחר לבריאה.

זהו לפי ערכנו הרזא דשופר, כח השופר הוא לקרוע ולעורר הלב, אבל התשובה שחייבים לעשות יחד עם התקיעות - כמו שמפורש בזה"ק - היא התשובה הזו לקבוע שהדבר היחיד שיכול באמת להאיר את החושך הוא רק ביטול עצמנו לרצונו של הקב"ה, מלכות ה' היא הפתרון היחיד לכל הריחוק וטומאת העוה"ז, היא התכלית היחידה שבשבילה נבראה הבריאה. יסוד הר"ה הוא הבחירה הנכונה וההכרה האמיתית שאין שום מציאות מלבד מלכותו ית', וע"ז יש שופר שמתריע ומחריד ומפשט עקמומיות שבלב, ומברר ש'אין עוד מלבדו'. ולכן לא כתוב 'שומעי' או 'תוקעי' תרועה אלא 'יודעי תרועה', שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו, ובכל מצב להעמיד עצמו כברייה חדשה, ואין שום חשיבות לשום דבר מלבד זה. - ללכת באור פניו של הקב"ה, פירושו להבין שבלי החיבור שלנו אליו אין לנו שום מציאות לא בעוה"ז ולא בעוה"ב, זהו 'אשרי העם יודעי תרועה', וזו התשובה הנצרכת בר"ה להתעלות מעל רבדי העוה"ז החשוכים ולהאיר את החיים באמונה ובחידוש המעשים, וככל שנבין שה' אורי - אורי זה ראש השנה, כך ממילא 'ממי אירא', כל היראה והפחד שייכים עד כמה שלא תופסים מיהו אורו של עולם, אבל כשה' אורי - ממילא 'ממי אירא'. - העולם עומד ותמה 'למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך', העולם כולו מתנענע, אבל התשובה היא הגיע זמן התשובה 'אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה'. 'אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון'.

הנביא ישעיהו (לג, יג) אומר 'שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי', אומר רש"י, 'רחוקים' המאמינים בי ועושים רצוני מנעוריהם, 'קרובים' בעלי תשובה שנתקברו אלי מחדש. - זה חידוש עצום, החרדים הבני תורה שעושים רצוני מנעוריהם אלו ה'רחוקים', איך יתכן שאלו הבע"ת שבאו מקרוב הם ה'קרובים', היתכן? אומר הסבא מקלם אנחנו יודעים הכל, שהקב"ה ברא את העולם ושהיה יצ"מ ושיש השגחה פרטית, ובקיאים בהמון פירושים, הכל אנחנו יודעים, אבל איננו מתפעלים כלל כי שמענו את הדברים בגיל חמש כששכלנו היה חלוש, והידיעה הקלושה נעשתה חלק מאתנו, וכל החיים אנו חיים עם אותה תפיסה, וכך בגיל עשר ובגיל עשרים, כי אילו האדם היה נברא כמו אדם הראשון בקומתו ובצביונו פקח ובעל שכל של אדם בן עשרים לא היה מחזיק מעמד מרוב התפעלות והתרגשות.

אם אדם יקח נייר ויכין מטוס בעל שש כנפיים ימשך בזנב וזה יתחיל ללכת הרי נתפעל בלי גבול, אז למה לא מתפעלים כשרואים נמלה עם מח ולב, עולם שלם, הרי כל הספריות שבעולם לא יוכלו להכיל את הפלא הזה, למה זה כ"כ טבעי ופשוט ואין בזה שום חידוש, כי ראינו את זה פעם ראשונה בגיל שנה וזו התפיסה שלנו עד היום, אנו לא מעריכים כמה אנחנו מליארדרים, כמה עולה וידיאו שמצלם 18 עלות ביממה במשך 100 שנה בלי להחליף פילם והעדשה נשטפת לבד, ויש במכונה הזאת רק ברשתית לבד 137 מליון קנים, ויש עוד קשתית, יש 7 מליון חיישני צבע בצבעים מדויקים, וכשאינ מספיק אור יש כנגדם 127 מליון חיישני שחור לבן שקולטים את התמונה, איזה פלאים מדהימים, יש לנו שתי עיניים, וכמה עולה מח וכמה לב, הרי מעל כולם משכן המח סכום עתק של תאים מספר בן 23 ספרות 10.000 בליון פעמים כל אנשי תבל, הרבה הרבה יותר מורכב מחללית, איזו מכונה עדינה, כל מחשבה יש לה תיק מסודר, הוידאו הזה מצלם 120 שנה, אח"ז מוציא את הדיסק הכל ברור, 30 מליארד תאי עצבים, שום צבא בעולם לא יכול לעמוד בסדר יום כזה. השיניים - ראיתם פעם מכונה בגודל חצי ס"מ לא מפלדה עובדת 70 שנה טוחנת 20 טון מזון, בלשון יש 200 פקיעות טעם פטמות שמפוזרות ע"פ הלשון, המעיים מרופדים מליוני סיסים, בכבד יש 50,000 אונוות כ"א מושה, אין צייר כאלוקינו, 'מה רבו מעשיך

'משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה בקום למשפט אלקים להושיע כל ענוי ארץ סלה', הקב"ה מנענע את עולמו, הכל בשביל לעורר את ישראל שיש משפט. 'שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה', בזכות לומדי התורה שבירושלים יתבטלו המלחמות, 'אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך', זה פחד פחדים איך יושב בשמים ישחק, מרדים גבורים ומעוור פקחים מחיה וממותת. 'אני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם', ובמדרש (תהלים ל) 'אמרה כנסת ישראל כשהייתי בשלותי בארץ ישראל הייתי אומרת בל אמוט לעולם. וכיון שחטאתי מיד סלקת שכונתך, הסתרת פניך הייתי נבהל'.

מנסים אנו לחיות את השגרה בכל הכח למרות כל התהפוכות, אבל אחרי שנה כזו של תהפוכות עולם, כזו הסתר פנים, מי היה מאמין שכ"ז נכלל ב'ונתנה תוקף' של שנה שעברה. א"א לגשת לר"ה באדישות. הקיום שלנו ובפרט בא"י הוא כולו נס, מליונים של שונאים צמאי דם, כמה שנאת עשוי ליעקב מתעוררת בכל העולם, וכך אמרו בפסיקתא (ט) 'אמר דוד כבש בין שבעים זאבים ישראל בין שבעים אומות חזקים מה הם יכולים לעשות אילולי אתה עומד להם בכל שעה ושעה'. אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אין לנו אלא הארת פניך, שנאמר 'אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה'.

איתא בזה"ק (פרשת תרומה) 'אשרי העם יודעי תרועה וגו' לא כתיב שומעי או תוקעי תרועה, אלא יודעי תרועה כגון חכימין דדיירין באורא דארעא קדישא וכל אינון דידיע רזא דתרועה יתקרבון למיהך באור פניו דקודשא בריך הוא'. מבואר בחז"ל שלא די בשמיעת התקיעות אלא צריך לידע את סוד התרועה ולהתקרב באור פניו ית', וצ"ב מהו הסוד של 'יודעי תרועה'.

איתא בילקוט (תהלים קב) 'פנה אל תפלת הערער. אמר ר' יצחק כלפי הדורות אמרו, שאין להם לא נביא ולא כהן מורה צדק, ולא בית המקדש שיכפר עליהם אלא תפלה אחת נשתיירה להן שהם מתפללין בראש השנה וביום הכפורים, אל תבזה אותה מהם, שנאמר ולא בזה את תפלתם. תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה וכו', אלו הדורות שחייבין במעשיהם הרעים, ובאין ועושים תשובה ומתפללין לפניך בראש השנה וביום הכפורים, ולפי שהם מחדשים את מעשיהם, הקדוש ברוך הוא בורא אותם בריה חדשה'. ומבואר בחז"ל שבר"ה זו ההזדמנות להיות בריה חדשה ע"י שמחדשים את מעשיהם, ויש להבין בשלמא ביה"כ כיון שעושים תשובה ומתוודין וצמים שייך להיות בריה חדשה, אבל בר"ה אין עוסקין בביטול העוונות ובמה אנו נהיים בריה חדשה. - ובפרט צ"ב מה שאמרו שם 'עושים תשובה', והיכן היא עבודת התשובה בראש השנה שלא מזכירים בה לא בתפילות ואפילו לא ברמז את ענין החטאים.

אלא הענין הוא דפעולת התשובה בר"ה אינה על העבר, הוידוי והחרטה, אלא על העתיד וחידוש המעשים, כמש"כ רבינו יונה ביסוד התשובה שמי ששת לבו לשוב יעשה עצמו כאלו אותו היום נולד ואין בידו לא זכות ולא חובה וזה היום תחלת מעשיו, ואילו כל שאר חלקי התשובה של וידוי וחרטה לזה יש עשי"ת ויו"כ, אבל החידוש במעשים ולהתייצב על דרך טובה ושיבת הלב, לזה יש את ראש השנה. 'זה היום תחילת מעשיך', שאם הקב"ה מחדש את מעשיו כל שנה אנו גם צריכים לבדוק מעשינו ולחדש אותם, לצאת מהרגלי החיים ולהתחיל את החיים מחדש, להשתדל להיות בריה חדשה, שכל ציר החיים שלנו יסוב על בריותיך אנחנו, להמליך את הקב"ה על כל מעשה שלנו. - סיפר לי אחד שיש לו ידיד בצרפת שהיה עשיר גדול והיה לו ב"ח לבקבוקים, והמכונה עשתה 3000 בקבוקים בשעה, ולפתע התקלקלה המכונה ועשתה רק 200 בקבוקים בשעה, וניסו את כל הטכנאים ולא הצליחו לתקנה בשום אופן, ענה החבור תן לי אני אנסה, ובעה"כ צחק הלא גדולי הטכנאים ניסו ולא הצליחו מה אתה מבין במכונה, אמר החבור תן לי מה אכפת לך לנסות, ולקח מברג ועבר על כל אלפי הברגים שיש במכונה וחזק אחת לאחת, והנה זה פלא המכונה עובדת. אנו בדרך טובה רק צריך לפעמים לחזק

אתה עומד מול חבר ברחוב ומברך בקול 'ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם מחיה המתים', השתגעת? אני בריא ושלם חי ונושם מה 'מחיה המתים'? עבר עליו ר"ה יו"כ, ולמה לא מאריך החיים או מונע המות, כי בכל ר"ה אדם מקבל חיים חדשים, נברא מחדש 'אתה יודע יצרם'. אשתדל להשתמש בכל המתנות שנתת לי לעשות רצונך בלבב שלם, רחם עלי למענך אלקים חיים, נתת לי כ"כ הרבה, תן לי שאחיה חיים חדשים כמו שאתה רוצה, חיים של גדלות, של רוח ממרום, חיים של אהבת תורה ויראת שמים, חיים שאזכה להתחדש כל הזמן.

אני לא יודע מתי הקב"ה דיבר אתנו כ"כ ברור וחד, נכון היה הרבה הסתר פנים השנה, מי יודע מה ילד יום, אבל בתוך כל ההסתר פנים היה המון הארת פנים, הרבה השגחה פרטית של יהודים שניצלו בדרך פלא, אבל היו מסרים חדים כתער, אני לא נביא ואין לי דעת תורה אבל לא צריך להיות ת"ק בשביל להבין שיש כאן מסרים ברורים, אני לא נכנס לחשבון של אף אחד, אני צריך לעשות את החשבון שלי, בשלי הסער הזה, מה אני יכול לתרום ולהשתפר, אבל מבחינת הכלל ודאי רואים פה אמירות ברורות, לענ"ד ראו 3 דברים יסודיים שצועקים משמים בשנה זו, א' המקום: המקום והרקע שזה קרה, לא יאומן כזה עגל, זה צועק 'כי יראה בך ערות דבר ושב מאחריך', הס"א שם את כל הנשק שלו בעולם הזה ומופרך כ"כ, כל המכשירים כל הלבוש, הכל חוץ אין שום פנימיות חרדת אלא 3, פרסמו דברים נוראים מהיערות דבש (ח"א דרוש ב' הגם אז היה פירצה גדולה בצניעות בש"ת והיה חרון אף גדול. ב' התקופה: המחלוקת הנוראה והחילול ה' שפרץ עד שהגיע לבין הגויים, תמיד זה מתחיל מבפנים ויוצא החוצה, שנאת הדת וחוקי השמד לא ניתן לשתיקה, זה מחייב אותנו ג"כ להתחזק באחדות בשלום. והשלישי, הזמן: זה קרה בשבת, בשיא האהבה, בש"ת, בשנה שחל ר"ה בשבת, כידוע מהעל"נ שכל המאורעות החריגים בהיסטוריה לטב ולמוטב היו בשנים כאלו שר"ה חל בשבת, ואם לא הבנו זה צועק לנו שוב מה שקרה עכשיו אני לא אומר נבואות אבל אין לנו זכות להפטר מחשבון הנפש, הרי זה צועק שצריך חיזוק בקדושת ישראל, אם הגוי הרשע הזה צועק שהמכשירים האלו זה האויב המסוכן ביותר, זה הרי לא הוא, זו צעקה משמים, כל הגזירות מבית ומחוץ זה לא הם, זה צעקה משמים, רוצים לחזק את הצעירים בני התורה, את המס"נ של האברכים ונשותיהם, כי זה הדבר היחיד שמחזיק אותנו ומציל אותנו מכל צרה, ב"ה יש המון תורה בדור אבל א"א את השרץ בידו, זה הרי הסט"א הכי גרוע שהיה בהיסטוריה, הרי רואים שהקב"ה שפך חמתו על הגויים ועל עיניהם, הרי זה ים של רחמים עלינו אבל זה מחייב אותנו להתבונן אם ח"ו לא נלמד לקח ולא נרעד כמו שהם רועדים מליגוע בכל מכשיר אז לאן זה יגיע, הרי יבא יום בקרוב שנצטרך להפרד מכל הטכנולוגיה הארורה הזו, משיח הרי לא יקבל עולם כזה, אז אשרי מי שמקדים להפרד מכל זה, הטכנולוגיה הארורה היא האנטי חידוש הכי גדול, זה נגד ה'חדשו מעשיכם' זה מקפיא את המח זה מישן את האדם וממית את כל תאי המח שרק שייד, כמה מוטל עלינו להתחזק בקדושת ישראל, באחדות ישראל, ובקדושת השבת, אסור לנו לשכוח שאנו לפני יום הדין, וכל מה שעשה הקב"ה זה לעורר אותנו ועדיין שהוא זה שגזר על המדינות איזו לחרב ואיזו לחיה, ולזכור שאנו עדיין לפני הגאולה ואנו מצפים לגאולה שלמה, לא חלקית ולא ע"י שליח אלא 'ותמלך אתה ה' לבדך' ומלך המשיח הוא זה שילחם מלחמות ישראל, ובודאי צריך להודות על נקמת הרשעים אבל זה חלק מכל התהליך של עקבתא דמשיחא וכל הרשעה כעשן תכלה.

צריך להתחזק בצפייה לגאולה השלמה בכלל, ולא להסיח דעת מיום הדין בפרט, ולדעת שהם ניזונים מאתנו ולא אנו מהם, כי רק התורה היא שמגנה ומצלא ואין אנו צריכים להתעסק במידע ובחדשות כי רק בתורה יש חדש למעלה מן השמש ולא להסיח דעת מזה, כמאחז"ל (מכות י) עומדות היו רגלינו במלחמה בזכות שערי ציון שעוסקים בתורה בירושלים. ואחרי הכל אין לנו עצה אחרת רק יעסוק בתורה ובגמ"ח. כי באור פניך נתת לנו תורת חיים ואהבת חסד', 'אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון'. שיכירו כח מלכותך שיעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ונזכה להכתב ולהחתם לאלתר לחיים טובים ולשלום בספרם של צדיקים גמורים בתשובה וגאולה שלמה.

ה', כל זה בשביל מה? וכל העוה"ז הוא משל, כל המאדים כל פלאי תבל לא מגיע אפס קצהו לטעם גן עדן של 'כאשר עשה', של 'מיטב', של 'מגו במקום חזקה', של 'חנ"נ'. וכולן לא בראתי אלא בשבילך ואת אמרת עזבתני ושכחתני? אם הוא יכול לעשות בכל ס"מ אויר 27 קונטיליון חלקיקי אויר מס' בן 19 ספרות, זה פי 27 מכל הכוכבים שיש בעולם, אז הוא לא יכול לעשות שידוך אחד, ולתת דירה אחת? 'כי אראה שמך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננתה מה אנוש כי תזכרנו?' הרגלי החיים שלנו זה גן עדן עלי אדמות, לפני מאה שנה מי חלם על כזה סוג חיים, הכל אלקטרוני ממוחשב, ומה אנחנו נותנים בתמורה לפחות להתבונן מה קבלנו, עבודת האלול היא לעקור את המלומדה, את ה'ונושנתם בארץ' להיות בחי' בתולה בבחי' בע"ת להיות קרובים יותר, לחזק את הברגים.

אנחנו מבקשים חוזה נוסף לשנה על חיים גשמיים ועל חיים רוחניים, אנשים חושבים שמה שהיה ודאי שימשיך, על כל זה צריך להתפלל זה לא מובן מאיליו, שלא נדע מצרות אבל בחור בן 18 הלך ברחוב ופתאום מכונית נסעה במהירות ורסקה לו את הרגליים, אוי ל"ע רגל שמאל נתלשה לגמרי ורגל ימין מרוסקת, באו חברים לתל השומר לעודד אותו, מה אפשר לומר לו, אבל הוא בעצמו פתח את הפה ואמר, חברים היקרים שלי נראה לכם שלפני ר"ה התפללתי על הרגלים שהיו בריאות? לא חלמתי ע"ז בחלומות השחורים ביותר, כל החיים שלו השתנו ברגע אחד, איזה שידוך הוא ימצא, איזה ילדים יהיו לו אם בכלל, אבל להתבונן מה יש לו כן, הראש לא נפגע הגב הכליות הלב העיניים הידים העור השרירים, רק דבר אחד לא חדשו את החוזה את הרגלים, להתפלל על הכל, מי מתפלל על המלאכים שלא ישטינו שתתקבל התפילה, אל תשליכנו לעת זקנה, ילד קטן בן 9 נפצע אנוש בתאונה, באמבולנס הרופאים לחשו שאין לו סיכוי, הם בקשו את הלב את הלבבל, אמא שלו הרעישה עולמות הגיעה למאות נשים שקבלו על עצמם להתחזק בצניעות, ביום ה-13 הוא פתח את העיניים ואמר 'אבאלא' 'אמאלא' תשירו אתי 'עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך ואל תטשנו ה' אלקינו לנצח', היא התקשרה למאות הנשים להודות על החיזוק, אתן הצלתן את אלחנן, אתם שברתם את הטבע שלכם והקב"ה שבר את טבע העולם, ותשובה ותפילה וצדקה מעבייין את רע הגזירה, לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה שאם יחלה אומרים לו הבא זכות והפטר, שאדם יעשה חשבון קבלתי שני מצלמות יקרות מה אני עושה אתן, לומד קצות החושן או רואה דברים אסורים, יש לי שני אזנים האם אני שומע קול תורה או לה"ר ורכילות.

אחי ורעי יש דבר פלא, בפסח אנו קוראים בתורה על קרבן פסח ויצ"מ, בשבועות על מ"ת, בר"ה לא קוראים על אימת הדין ולא על מלכות ה', קוראים על נס שקרה לאשה זקנה שנפקדה, לא שופר לא פלצות לא מלכויות, מה שנוגע אלינו זה שכל אדם יכול לעשות תחיית המתים, שרה נולדה מחדש, לא היה לה בית ולם נפשטו הקמטים נתעדר הבשר חזרה לימי נעוריה, זה מה שקורה בר"ה. שרה רחל וחנה נפקדו בר"ה, גם חנה לא היה לה רחם. - היה סיפור מצמרר אשה שלא נפקדה 8 שנים, היא עברה את כל הרופאים בארץ ובחו"ל, והיתה נראית מזעזע, שבוע לפני ר"ה היא מתקשרת לאברך, אפשר לבוא לר"ה? היא רוצה להתפלל ב'אור ישראל'. אין בעיה, היא לא דברה שום דיבורי חול כל הר"ה, בבוקר מוקדם הגיעה לתפילה ובוכה בלי הפסקה, הגיע קה"ת ההתרגשות גברה, וכשהגיע ההפטר של חנה 'חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך', פתאום נשמע מעז"נ פילוח של יללה, בכי איום ונורא, מרטיט כל לב, העז"נ היתה אז באותה קומה של הגברים ולא היה אחד שנשאר עם עיניים יבשות, היה פחד לשבת לידה, היא הבינה שזו ההזדמנות האמיתית שלה, שבע דקות! הבעל קורא לא יכל להמשיך, חרדת אלקים היה, היא ידעה שלא הרופאים בקליפורניה ולא בניו יורק יעזרו לה, יש כאלו מתביישים לבכות האם כל הליצנים יעזרו לך מה לא נעים, תצעק תדבר עם הקב"ה הוא מחכה לך 'הראיני את מראיך השמיעיני את קולך', בחודש תמוז היה ברית, ויש לה היום 8 ילדים, עכשיו הכל נולד, 'היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים'. - ראינו את זה בחוש כ"כ בשנה שעברה, ההלכה היא שאם פוגשים חבר לאחר ל' יום מברכים שהחינו, ואם לא ראינו אותו שנה מברכים מחיה המתים,

Below is an English adaptation of this weeks' Parsha Preview which can be heard live every Wednesday at 2:15 PM

Teshuvah is Very Easy!

Harav Hagaon Peretz Tarshish Shlita

R' Nosson Wachtfogel related a story about the Ponovezher Rav, who had a special keshet with the Chofetz Chaim. Once, the Ponovezher Rav was preparing to travel to South Africa, which was a long journey in those days. South Africa was home to a large community of Yidden from Lithuania, and when the Ponovezher Rav asked the Chofetz Chaim what message he should convey to them, the Chofetz Chaim responded that he should tell the Yidden there that it's very easy to do teshuvah.

Teshuvah is not something difficult. You say vidui, do azivas hacheit, have some charatah and kabbalah, and that's it - you have kapparah!

It's very easy, yes, but the yetzer hara doesn't let us do teshuvah. This is the point I'd like to discuss. It's right before Rosh Hashanah, the yom hadin, the day when we crown the Ribbono Shel Olam King. On Rosh Hashanah we don't even mention our sins, but nevertheless, it's the first of the Aseres Yemei Teshuvah; indeed, the Arizal says that at the time of the tekios one should think in his heart about teshuvah. Yet we don't need the Chofetz Chaim to tell us that the yetzer hara doesn't let us do teshuvah! We know ourselves that this is something we find very difficult.

And the question is, why? We have so much to gain by doing teshuvah! No one wants to have aveiros; no one's interested in carrying around the tumah, so why do we have such a hard time doing teshuvah?

One reason is that the yetzer hara is a big lamdan, and the minute we feel stirred by thoughts of teshuvah, the yetzer hara comes and says, "Do you know what cheit is? Do you know how terrible it is to sin, and what destruction is wrought even by what you consider the smallest sin? Do you know how many worlds have been destroyed, how much damage has been caused to the hashpa'os coming from Hakadosh Baruch Hu, and how much tumah has entered the world as a result of your sins?"

Then the yetzer hara moves on to the next argument. "Do you know how great the Eibishter is, how kadosh v'tahor He is? And you think it's possible for you to do teshuvah on these aveiros that you've done? That's just the small ones - forget about the big ones!"

We hear what the yetzer hara is saying, and there is some truth to it. A cheit is indeed terrible and destructive. There truly are worlds that no longer exist, due to your cheit. And Hakadosh Baruch Hu is indeed so great and lofty, so how do we have the audacity to ask Him for forgiveness and kapparah? The yetzer hara has a point.

Yet the truth is that the Eibishter wants us to do teshuvah, despite the cheit being so terrible. But we're left with a feeling of despair, thinking, "Yes, there's an inyan of teshuvah, there's a parshah of teshuvah in the Torah, and the Rambam has his Hilchos Teshuvah, but that's really for tzaddikim, whose aveiros are k'chut hase'arah, not for the masses. So no, this isn't going to work for me." In this way, another Rosh Hashanah passes, another Aseres Yemei Teshuvah, another Yom Kippur, and we go through the motions, but our teshuvah is not b'lev shaleim because the yetzer hara has succeeded in robbing us of our emunah in teshuvah.

How can we "buy back" our emunah that the Eibishter wants our teshuvah, and that we can do teshuvah?

Here is one possible eitzah. You can't "buy" this kind of emunah - but you can borrow it. Pick your favorite segulah - for instance, people give money to this cause or that cause, or travel to faraway places that are auspicious for davening - and take the amount of emunah that you have in that segulah and say, "If I can believe in a segulah that I read about in some advertisement whose organizers know how to sell their product, I can also have emunah in Hashem's statement that *כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו*. I can also believe that even though my aveiros are so terrible, and are perhaps very large and numerous, and even though the Eibishter is kadosh, kadosh, kadosh, He commanded Moshe Rabbeinu to tell Klal Yisrael that teshuvah is very easy. I'll use the emunah that I have in segulos to have emunah in a passuk in the Torah, one that reflects the Ribbono Shel Olam's ratzon that we should come back, as He says, *השיבנו ה' אליך ונשובה*."

The Eibishter should bring us back to Him, and we should all be zocheh to do teshuvah sheleimah and fulfill the ratzon of the Eibishter.

Kesiva v'chasima tova and a gebencht, zisseh yahr.